

gimnazijsko družbo Valhala, katera je zelo razširjena med mariborskimi gimnazijci. Za tretji razred je bil Bernardi načelnik. Fant je bil prej priden, odličen učenec, a ko je prišel pred kakim dobrim mescem v to družbo, se je popolnoma spremenil. Ravnateljstvo je pretekli teden zvedelo za to zvezo. V soboto je bil Bernardi poklican k ravnatelju, a rajši ko bi izpovedal in bil kaznovan, se je ustrelil. Čez tri četrt ure je v groznih mukah izdihnil. V Valhali so fantje »igrali« boritelje za velikonemške ideje, se dvobojevali in pijančevali. Tudi mariborski nemški realci imajo enako zvezo Teutonio. Slovenski stariši pa naj Boga hvalijo, da svojih fantov ne dajo vpisati med Nemce. Četudi morda morajo včasih gladovati, a v obče jim ostanejo nepokvarjeni in pošteni.

Shod štajarskih jungovcev. O Vel. noči ali o Binkoštih namerava osrednje vodstvo v Gradcu sklicati shod zaupnih mož, na katerem se bodo baje kovali važni sklepi. Tako poroča štajarska »Schul- und Lehrzeitung« v 4. številki. Tudi slovenski jungovci bodo takrat »omali« v Gradcu.

Nove orglje. V cerkvi Matere Milosti ali novi frančiškanski cerkvi v Mariboru so nove orglje, katere je izdelal tukajšnji orglarski mojster g. Jožef Brandl. One zadoščajo vsem zahtevam umetnosti v orglarski stroki, ker je sleherni del celote izdelan z največjo natančnostjo in solidnostjo. Z godalom, obstoječim iz dveh prstnikov ali ročnih tipk in iz štiriintrideset melodičnih piščal, izvablja se krasni zvoki melodičnega soglasja. Sploh ustreza pnevmatična vrsta cevi z redko natančnostjo in zanesljivo ročnim tipkam, kakor podnožnici ali pedalu in piščalkam. Najhitrejši ob enem najtežji prehodi, živahni gugljaji glasa in mični preskoki predavajo se dovršeno in izborno v posameznih glasih, kakor v celih akordih. Igrá se pa izvenredno lahko in prijetno. Krasno ohišje je ustrojil zgoraj omenjeni gospod iz štajarskega in in slavonskega lesa po osnutku c. kr. svet. Rihard Jordana. Pozlatil pa jih je c. kr. dvorni slikar g. Kott. Vsem cerkvam in župnijskim upravništvom priporočamo najtopleje še mladega, a dovtetnega, vseskozi katoliškega orglarskega mojstra Brandlna. — Mavricij Kern, organist v Wiener-Neustadt-u.

Preprečena tatvina. V noči od 22. na 23. marca so nameravali nepoznani domači zločinci udreti v prodajalnico z mešaním blagom kmečkega društva v Rečici ob Savinji. Vendar se je nakana opazila in se je posrečilo tatove o pravem času odpoditi. V kljub raznim spletakam in lažnjivemu pisarjenju v »Slov. Narod«, si pridobiva tukajšnje kmetsko društvo čedalje večje zanimanje med ljudstvom.

Dr. Mravlag obsojen. Vodja spodnještajarskih nemških in nemškutarških trgovcev v boju proti kmetskim zadrugam, odvetnik dr. Mravlag v Celju, je bil zadnjo soboto pred okrožnim sodiščem v Celju obsojen na 40 gld. globe in poplačanje stroškov, ker je gosp. dr. Serneca obkretal in žalil v časti. Nemški in nemškutarški trgovci naj vzamejo to na znanje.

Gosp. Fran Breznik, ki je imenovan suplentom na mariborskem c. kr. učiteljišču, ni bil učitelj v Breznem, ampak v Lehnu, kakor smo zadnjič poročali. C. kr. deželni šolski svet v Gradcu je z odlokom od dne 14. sušca t. l. št. 2017 g. Breznika iz Brezna nepričakovano hitro poklical v Maribor za suplenta na vadnico in z ravno istim odlokom na njegovo mesto nastavljal gospo Pavlo Majcenovo, nadučiteljevo soprogo v Lehnu.

Iz okolice Petrovče. V Kasezih pri Miha Privšku po domače Kodlič se je vršil shod demokratov dne 18. sušca t. l. ob 10 uri dopoldan, ravno med božjo službo. Na shodu je govoril neki Kristan. Med govorjenjem se je tudi vpletalo vmes zoper sveto vero, božje namestnike in posvete vladarje. Teh ljudij itak ni mogoče preleviti. Vso krivdo stori samo krčmar in sploh isti, kateri

takim ljudem da priložnost ter svoje prostore odstopi, da se takšni shodi vršijo. Čuditi se je temu krčmarju, že ostarelemu možu, da ima odprto gostilno takim demokratskim shodom. Moral bi biti mož stare korenine; ne pa se vdati takim, kateri oznanjujejo novo odrešenje. A vendar smo radovedni, kaj je nagnjeno moža k temu, da je dal tem ljudem priliko, se tamkaj zbirati. Drugi krčmarji so lepše ravnali. Demokrati so se ponujali tudi Janezu Škobernetu, krčmarju v Libojah, a on je odklonil to ponudbo. Upanje pa je, da se takšni shodi v tisti gostilni ne bodo več vršili.

Občinske volitve so se vršile dne 5. sušca za občino Zdole pri Kozjem. Hud boj je bil, a volitve še niso končane, ampak so preložene. Opozarjamo ob tej priliki vse občane, naj pri prihodni občinski volitvi vsi brez izjeme pridejo na volišče in naj ne ostanejo doma, kakor so to zadnjič storili. Kedaj bodo zopet nove volitve se bode že pravočasno naznanilo. Volilci pozor!

Shod v Ptuj. V nedeljo, dne 8. aprila t. l. bode v Narodnem domu v Ptuj shod deželnozbornih volilcev, razgovor o položaju, posebno z ozirom na deželni zbor. Program se objavi po društvu »Pozor«, katero tudi vabila razpošlje.

Peš okoli sveta. Dne 26. t. m. imeli smo zanimivega gosta v celjskem »Narodnem domu«. G. Evgen Guard Weston, časnikar iz Pariza, ki potuje peš okoli sveta, oglasil se je tukaj. Prepotoval je že precejšnji del Evrope in Afrike. V Afriki so ga baje napadli večkrat domačini-fanatiki in ga nevarno ranili, v Celji pa ga je neprijazno pozdravil že znani Oechs in tovariši. Sedaj je na potu na Dunaj, odkoder se bode obrnil na Rusko, od tod v Perzijo, Kitajsko, Avstralijo in čez morje v Ameriko.

Častiti gosp. župnik na Polenšaku, Anton Pučko je nevarno bolan in se priporoča vsem, posebno č. g. sobratom, v pomožno molitev.

Duhovniške vesti. Umril je 23. t. m. č. g. Vilibald Venedig, duhovnik nemškega viteškega reda in župni upravitelj v Ormožu, star 54 let. V torek je bil po preč. g. prelatu Hribovškemu umeščen v tukajšnji stolnici na videmsko župnijo č. g. Jožef Žičkar, doslej župnik v Vitanju. Zopet nastavljen kot kapelan v Št. Jurju ob juž. žel. je začasno upokojeni č. g. Gregor Potokar.

Iz drugih krajev.

Shod gluhonemih bo zboroval v Parizu od 6. do 8. avgusta v shodni palači o času razstave. To bo pač edini shod, na katerem se ne bo govorilo. Obsejal pa bo ta shod dva oddelka, in sicer oddelek v resnici gluhonemih, in oddelek »govorečih udeležencev«, prijatelj in učitelj gluhonemih. O tej priliki se pokaže, v kolikoli so se gluhonemih v 100 letih udeleževali duševnega življenja, za kar gre hvala velikodušnim, občudovanja vrednim človekoljubom, kakor so Abbé de l' Epée, Heinicke in Gallandé, ki so tako uspešno žrtvovali svoje moči v pouk gluhonemih.

Konec Friderika Brandstätterja. Bivši nemškutarški poslanec za mariborski volilni okraj, Brandstätter, se je pred kratkim na Dunaju obesil. Kakor znano, je Brandstätterjevemu poslanstvu naredila konec sodnija, ki ga je radi raznih kaznivih dejanj zaprla. Ko je dobil zopet prostost, obrnil se je na Dunaj, kjer je stanoval v Gürtelstrasse ter se s težavo preživljal. Pred leti ga je zadela kap. Na dan samomora je prišel pred njegovo sobo pismonša, ki mu je hotel izročiti nekaj denarja od nekega znanca. Ker se Brandstätter ni oglašil, ulomili so vrata in dobili moža, ki je v letih 1867 do 1875 igral veliko ulogo v gonji proti Slovincem, obešenega na obešalu za obleko. Denarna pomoč mu je bila poslana prepozno. Brandstätter si je v bedi končal življenje. Poroča se, da se je 69-letni mož preživljal že tri mesece z

dvema čašama kave na dan. Nekaj mesecev že ni mogel plačati najemščine za sobo, ker mu je grof Kottulinsky v Gradcu mesečno podpora 40 gld. okrajšal na 10 gl. v skrajni bedi se je obrnil na svojo hčer, ki sedaj s svojim možem, pomorskim častnikom vit. Friesom živi v Kini. Prosil jo je v pismu, naj mu oprosti, ako jo zopet prosi za podporo, dasi ve, da zaman, a naj ga vendar reši na stara leta stradanja in zmrzovanja ter mu pošlje vsaj toliko, kolikor je on časih dajal za njegove glasbenega učitelja. V obupu se je končno Brandstätter obesil.

Kako se plačuje slovenski svet. Iz Istre se poroča: Pri nas so začeli odkupovati kako novo železnico v Trstano in Kustro. In kako plačujejo svet? Obdelano zemljo plačujejo kvadr. m. po 15 kr., neobdelano pa kvadratmeter po 1 kr. To je vendar v nebo kričeča krivica.

Židovsko časopisje na Ogrskem. Pod tem naslovom je izšla v Budimpešti knjižnica, ki kaže, da izhaja sedaj na Ogrskem 1000 časnikov; od teh je samo 100 katoliških, 25 protestantskih in 40 rumunskih, slovaških in srbskih. Nad tri četrtine časnikov je toraj židovskih. Od 35 budimpeštanskih dnevnikov sta krščanska le »Magyar Allam« in »Alkotmany«. Jedenindvajset dnevnikov v Pešti ima krščanske urednike, ki stojé v židovski službi, ostali dnevnikarji imajo same židovske sotrudnike. Od 22 političnih dnevnikov v Pešti so samo 4 krščanski in 3 nepolitični tudi le 4, od 6 mladinskih listov ni niti eden krščanski. Od 137 tiskarn so 102 v židovskih rokah, od 60 knjigarjev je 40 židov. Take so razmere v madjarskem kraljestvu. Kdo bi se potem še čudil, da je ves vpliv na Mažarskem v židovskih rokah.

Perzijski šah nastopi svoje potovanje v Evropo meseca maja. Doslej je določeno, da bode obiskal ruskega carja, cesarja Viljema, svetovno razstavo v Parizu, angleško kraljico in tudi avstrijski dvor na Dunaju. Spremljal ga bode perzijski prestolonaslednik in številno spremstvo. Potovanje bode trajalo pol leta.

Svetovna razstava v Parizu se bo otvorila dne 14. aprila.

Društvene zadeve.

Slovanska čitalnica v Mariboru. V nedeljo dne 1. aprila bo na odru »Narodnega doma« mariborskega imenitna gledališka predstava. Igral se bo že naznanjeni »Cvrček«. Slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih. — Začetek točno ob polu 8 uri zvečer. Gosti dobro došli!

Mili darovi za družbo vednega česčenja: Podgorje 12 K, Studence 21 K, Sv. Peter pri Radgoni 20 K, Širje 10 K, Teharje 16 K, Solčava 15 K, Nazarje 11 K, Sv. Miklavž pri Ormožu K 11.78, č. g. Jakob Platinšek 2 K, Vurberg 16 K Sv. Janez na Peči 20 K, Sv. Jurij v Slov. gor. 42 K, Sv. Bolfank pri Bišu 50 K, Sv. Lenart v Slov. gor. K 21.12, Loče 82 K.

Listnica uredništva. Gsp. Božidar Hlebec, potrjujemo, da niste pisali omenjenega dopisa. Sicer pa potrjujemo slavno običajstvo, da nas v bodoče pustijo pri miru s takimi potrjevanji. Za nas ni nobeno veselje, če moramo za rodoljube, ki res nič ne pišejo za naš list, pisati še potrdila! — Č. g. J. T. v Skomrah: Hvala! Zelo ugaja! — Prosimo le dalje! — Gospod dopisnik iz Šmartna tik Slovegradca: Pride! — Gosp. L. K-s: Mi se vam pomilovalno smejimo. — Gsp. dopisnik iz Št. Jurija ob Šč.: Oprostite, stvar je nevarna, sicer pa krajevnega pomena. Prosimo kaj družega!

Šopek prijatelju na grob.

(J. E. K.)

Blagor tistim hlapcem, katere Gospod, kadar pride, najde čuječe! (Luk. 12, 37.)

V tihí frančiškanski celici na Južnem Tirolskem je dne 22. svečana t. l. o 5 uri zjutraj sladko v Gospodu zaspal naš rojak č. o. Frančišek Blanko Zagadin. Ker mu nismo mogli skazati zadnje časti s svojo prisotnostjo pri njegovem pogrebu, zato se ga hočemo spomniti na tem mestu in mu v duhu na grob posaditi šopek nepozabnosti.

Šimen Zagadin je zagledal luč sveta v Sesterzah, župnije Majšberg, dne 28. vinotoka leta 1872. V Ptujju je zvršil nižji gimnazij in tu mu je odprla vijolica pohlevne ponižnosti, ki je dičila njegovo dušo, in pa goreča želja postati duhovnik ter nositi križ Kristusov, vrata mirne meniške celice, kjer je našel v resnici svojo srečo. Dne 25. velkega srpana 1892 leta je zapustil zeleno Štajarsko in se odpeljal na Gornje Avstrijsko, kjer je stopil v frančiškanski red, ter bil v Pupingu pri Eferdingu ob Donavi novic. V samostanu je dobil ime Frančišek Blanko. Po končanem noviciatu je nadaljeval svoje študije na Tirolskem in sicer v Briksenu, Bolzanu in Švacu. Slovesno obljubo je storil dne 27. velkega srpana 1896. l. Bogoslovec je bil v Solnemgradu, kjer so ga dne 16. malega srpana leta 1898 Njih eminenca kardinal in nadškof Janez Evangelist Haller posvetili v mašnika. Naslednji dan je prišel po dolgih šestih letih spet v svojo domovino, lepo, zeleno Štajarsko, po kateri se mu je tožilo, kakor je priznaval s svojih pismih. Dne 24. malega srpana 1898 l. je pel novo sv. mašo v cerkvi sv. Miklavža v Majšbergu. Slavnostni govor so prevzeli velečast. gospod Davorin Žekar, župnik v Studenicah. Kmalu je zapuščal s težkim srcem svoj dom, svoje stariše, svoje rojake. Ni pa mislil, da jih ne bode videl nikdar več, marveč v njem je plamtela želja, da se kmalu vrne med Slovence blagovestit v čast božjo in v prid neumrljivih duš, kakor je to povdarjal skoro v vsakem pismu.

Dne 22. grudna 1899 leta mi piše: «Z menoj je zelo žalostno; že čez leto dni me tlači neka huda in zelo nadležna bolezen.

Iskal sem pomoči že na mnogih krajih, pa vse nič ne pomaga. Od 22. novembra do 10. decembra sem bil tudi v Gradcu pri usmiljenih bratih. Ker pa sem sprevidel, da so mi kopeli po Kneippovem nasvetu v Briksenu še najbolj pomagale, sem se spet podal v Briksen, kjer bom ostal, dokler ne bom spet popolnoma ozdravel. V torek, v sredo in četrtek tega tedna nisem mogel maševati, tako mi je bilo hudo; a zdaj sem spet malo boljši.»

Dne 3. prosinca 1900 leta pa mi piše: od 23. pa do 31. decembra nisem mogel iz postelje in seveda tudi maševati ne, ampak vsak dan sem v postelji prejel sveto obhajilo. Zdaj sem zopet toliko boljši, da morem v domači kapeli maševati in tudi malo hoditi! O da bi mi še ljubi Bog odvezel to hudo bolezen! Ne da se skoro povedati, kako huda je ta bolezen, ampak če jo človek enkrat ima, potem še le ve, kaj je hudo in kaj je ljubo zdravje Veselim se že zopet spomladi, kajti potem bom gotovo zopet boljši; sploh imam zmiraj upanje, da še bom popolnoma ozdravel.»

Toda zoper moč smrti nimamo rože v vrti. Vsakdo se prepriča o tej resnici prej ali slej. Dasi se je oklepali mladi menih z železno roko upanja, da mu prinese cveteča, duhteča vigred zdravja in novega življenja, vendar je odpotoval v cvetu svojega življenja, dajat račun Najpravičnejšemu o svojem hiševanju. Njegovo hrepenenje po spomladi se je spolnilo — prišel je v večno spomlad. Pokrepčan z duhovno močjo sv. zakramentov za umirajoče, se je preselil v večno domovino, kjer gleda od obličja v obličje, kar je tukaj videl skozi zrelo kakor v megli, kakor

uči sv. Pavel (I. Kor. 13, 12.) «Blagor mrtvim, kateri umrjejo v Gospodu! Odslej . . . naj počivajo od svojega truda.» (Skriv. raz. 14, 13.) Nam pa kliče rajni iz groba: «Srečno umreti je vrhunec modrosti.»

Silno me je pretresla žalostna novica o njegovi smrti. In kako bi ne! Bila sva prijatelja! Nisem bil pri njegovi smrtni postelji, nisem se poslovil od njega, nisem stal ob njegovem grobu, nisem poljubil grudice in je vrgel na njegovo rakev z izrekom, «lahka ti zemlja!» nisem ihteč zapuščal njega v globoki jami na tujem — — — in to je britko!

Otožnomilo in zaupno me tolažijo domišljeni zvoki krasne nagrobnice:

Nikjer tolažbe sreči ni.
Le križ nam sveti govori,
Da zopet vid' mo se
Nad zvezdami,
Da vid' mo v raju večnem se,
Nad zvezdami!

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,
darujte za šolo v Muti

Loterijske številke.

Linc: 24. marca 1900. 19, 67, 55, 89, 1
Trst: > < > 62, 9, 24, 10, 26

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse. Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

Velika noč 1900

Kdor hoče za bližajoče se Velikonočne praznike kaj kupiti, naj nikar ne zamudi obiskati moje trgovino. Blago je vse sveže, ker je ravnokar došlo.

V vsaki reči ima kupec veliko izbiro po priznani najnižji ceni.

Za gospode: lepe bele srajce, ovratnike, naročke (manšete), žepne rutice, velika izbira zavratnic (kravat), volnene srajce (Jägerhemd) z ovratnikom ali brez njega, svitice (Unterhosen), nogovice, pasovi.

Za gospe: lepe črne in pisane predpasnike, suknjice (bluze), nogovice, rokavice, nederce, usnjate pasove, oramnice (pelerine), in zavratnice po najnovejši modi, otročja oblačila, kakor tudi za dečke.

Posebno opozorim šivilje na moje najnovejše okraske, čipkaste trakove, svileni robo in žamet. Šivilje, ki kupujejo večjo množino blaga in kupujejo vedno pri meni, dobijo vsakokrat 10% popusta. — Velika izbira blaga je tudi za krojače. Za mnogobrojni obisk prosi

Kajetan Murko, trgovec

v PTUJU glavni trg v PTUJU.

Velika noč 1900.

Vožnje karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen

vozi naravnost v

Nori Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Službo orglarja
in cerkovnika

zamore nastopiti v Cirkovcah
na Dravskem polju, pošta
Pragarsko z 1. majnikom 1900
izurjen Ceciljanec. Prednost imajo
oženjeni rokodelci, ki se naj pri
cerkvenem predstojnistvu osebno
zglasijo. Dohodki so dobri. 3-3